

Review: Rootstime.be : OKRA PLAYGROUND - ITKU

https://rootstime.be/index.html?https://rootstime.be/CD%20REVIEUW/2022/NOV1/CD14.html?fbclid=IwAR1wFcc9peHwx2cG_YiCeCE9Sjc2O3ciOm_RDpWir2EV8_zGvL_FLChwA0

[R 1wFcc9peHwx2cG_YiCeCE9Sjc2O3ciOm_RDpWir2EV8_zGvL_FLChwA0](https://rootstime.be/index.html?https://rootstime.be/CD%20REVIEUW/2022/NOV1/CD14.html?fbclid=IwAR1wFcc9peHwx2cG_YiCeCE9Sjc2O3ciOm_RDpWir2EV8_zGvL_FLChwA0)

OKRA
PLAYGROUND

ITKU

Artiest info
Website
facebook

NORDIC
NOTES

1. Hei (5:01)
2. Ukkonen (Thunder) (3:25)
3. Luuki (Sing) (3:01)
4. Kymmeniä kymmeniä (Cold Wind, Take My Tears) (4:25)
5. Veri (The Blood) (3:16)
6. Kymmenniekka kylässä / The Other Collector (4:02)
7. Helkka (Only The Women) (3:22)
8. Suomen historian ajankohta (I'll Run Away From The Sun) (3:12)
9. Wastoni (Plains) (4:13)

In kringen die tegenwoordig met folk bezig zijn, wordt al enige tijd ernstig uitgekeken naar deze nieuwe - en derde- plaat van het Finse zestal. Dat heeft natuurlijk alles te maken met wat die mensen op hun vorige twee platen en de daarop volgende tournees hebben neergezet: een heel eigen mix van Finse traditie, hedendaagse elektronica en pop-met-rock-invloeden, die werkelijk overal aansloeg, waar de zes hun opwachting maakten. En dat waren nogal wat plekken en regio's, waaronder ook onze kleine landjes bij de Noordzee, maar net zo goed het grote Duitsland, waar ze plaat- en management-gewijs al ruim zeven jaar onderdak vinden- tot Hong Kong en Maleisië en uiteraard het eigen Scandinavië.

De basisingrediënten blijven eigenlijk dezelfde: drie machtige vrouwenstemmen, bezwerende en onweerstaanbare ritmes en teksten die voor ons, gewone niet-Finnen, alleen met de hulp van een goeie online-vertaalmachine enigszins te ontcijferen zijn en die, zo blijkt, nogal vaak over "verandering, groei, oorlog en pandemie" handelen. Dat maakt dus dat je die teksten zonder al te veel risico als "hedendaags" kunt omschrijven, al leer ik uit het CD-boekje ook dat er, zoals bijvoorbeeld in "Kylmä Lintu Kyyneleeni" en "Kymmenniekka Kylässä", al eens naar eeuwenoude poëzie terug gegrepen wordt. Die worden dan wel in een heel modern jasje gestopt, met als gevolg dat de negen tracks in een rotvaart voorbij denderen.

37 minuten plankgas, die worden ingeleid met de titeltrack en die meteen helemaal tekenend is voor wat je van het zestal live kunt verwachten: voor hen is dit wellicht nauwelijks meer dan een vingerroeping, maar deze tekstloze opener legt de lat meteen wel erg hoog: meer dan spelen en jongleren met klanken lijkt dit niet, maar het wordt dan wel op redelijk fantastische wijze tot stand gebracht: de stemmen kronkelen om elkaar heen en creëren, in samenwerking met de dreunende percussie, een sfeer, die je meteen meesleept.

In "Ukkonen (dat betekent "Donder", lees ik) gaan de stemmen deze keer wel met een tekst aan de haal en zo hoor je Päivi Hirvonen, Maija Kauhainen en Essi Muikku -alsof dat nog nodig was- bewijzen dat ze niet alleen hun vedel en kantele op meesterlijke wijze kunnen bespelen, maar ook, zoniet vooral, dat ze geweldige zangeressen zijn. Het mag lijken dat ik de heren van het gezelschap een beetje naar de achtergrond wil dringen, maar dat klopt niet: Veikko Muikki (toetsen), Sami Kujala (bas) en Oskari Lehtonen (percussie) zijn even belangrijk als de dames, maar je kunt er niet omheen dat de stemmen en de snaren schitteren en dat wordt wellicht nog het meest duidelijk in onze lievelingstrack, "Veri" (wat dan weer "Bloed" schijnt te betekenen): hier halen toetsen en percussie alles uit de kast, maar de dames leggen er nog een flinke laag bovenop, met als resultaat een track, waarop je onvermijdelijk méé in beweging gaat, zelfs al zit je in een rolstoel. Zelf uitgetest het voorbije weekend, echt waar!

Enfin, om kort te gaan: we waren al fan van bij het begin en we volgen ook van heel nabij de soloplaten van de leden van dit zestal. Dat zal met deze nieuwe alvast niet verminderen, integendeel: een mens zou wensen dat de zomer, die nauwelijks voorbij is, er snel opnieuw mag zijn, zodat we de Okra's nog maar eens live kunnen gaan bekijken. Nu, ik lees dat ze volgend jaar de Verenigde Staten wille veroveren. Tja, dat wordt dus enkele maanden extra wachten, zeker? In elk geval, met deze plaat binnen handbereik, wordt dat een fluitje van een cent. Schitterende schijf alweer!

(Dani Heyvaert)

translation in English:

In circles that are currently involved with folk, this new -and third- album by the Finnish six has been eagerly anticipated for some time now. Of course, that has everything to do with what those people have put down on their previous two records and the following tours: a very own mix of Finnish tradition, contemporary electronics and pop-with-rock influences, which really caught on everywhere, where the six made their appearance. And those were quite a few places and regions, including our small countries near the North Sea, but just as much the large Germany, where they have been housed for more than seven years, record and management - to Hong Kong and Malaysia and of course our own Scandinavia.

The basic ingredients actually remain the same: three powerful female voices, enchanting and irresistible rhythms and lyrics that for us ordinary non-Finns can only be somewhat deciphered with the help of a good online translation machine and which, it turns out, quite often about "change, growth, war and pandemic". That means that you can describe those lyrics as "contemporary" without too much risk, although I also learn from the CD booklet that, as in "Kylmä Lintu Kyyneleeni" and "Kymmenniekka Kylässä", for example, ancient poetry is taken back. They are then given a very modern look, with the result that the nine tracks

thunder past at a speed. 37 minutes of full throttle, which are introduced with the title track and which is immediately completely indicative of what you can expect from the six live: for them this may hardly be more than a finger gesture, but this textless opener immediately sets the bar very high: more playing and juggling sounds doesn't seem like this, but it is done in a fairly fantastic way: the voices meander around each other and, in conjunction with the droning percussion, create an atmosphere that immediately draws you in.

In "Ukkonen (meaning "Thunder", I read) the voices do get on with a text this time and you hear Päivi Hirvonen, Maija Kauhainen and Essi Muikku -as if that was still necessary- prove that they not only can play the viol and cante in a masterful way, but also, if not especially, that they are great singers. It may seem that I want to push

the gentlemen of the company into the background a bit, but that is not true: Veikko Muikku (keys), Sami Kujala (bass) and Oskari Lehtonen (percussion) are just as important as the ladies, but you can there's no denying that the voices and strings sparkle and that is perhaps most evident in our favorite track, "Veri" (which in turn seems

to mean "Blood"): here keys and percussion pull out all the stops, but the ladies put a good layer on top of it, resulting in a track on which you inevitably move along, even if you are in a wheelchair. Tested it myself last weekend, really!

Anyway, in short: we were fans from the very beginning and we also follow the solo albums of the members of this six from very closely. That will not diminish with this new one, on the contrary: one would wish that the summer, which is barely over, may be here again soon, so that we can go and see the okras live again. Now, I read that they want to conquer the United States next year. Well, that means waiting a few more months, right? In any case, with this record within reach, that becomes a piece of cake. Brilliant disc again!

(Dani Heyvaert)